

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 20.10. 2009
Nr. L 242

Domnului

Senator CRISTIAN RĂDULESCU

**PREȘEDINTELE COMISIEI PENTRU MUNCĂ, FAMILIE
ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ**

În temeiul articolului 105 din Regulamentul Senatului, în ședința din 20 octombrie 2009, plenul Senatului a hotărât trimiterea, spre *reexaminare*, a *propunerii legislative privind eliminarea pensilor speciale*, în vederea întocmirii *raportului suplimentar*.

În acest sens, vă anexăm extras din stenograma ședinței Senatului din data de 20 octombrie 2009.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

T. Meleşcanu
Teodor Meleşcanu

E X T R A S

din stenograma ședinței Senatului

din 20 octombrie 2009

*

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Propun să trecem la punctul 6 din ordinea de zi, unde este înscrisă Propunerea legislativă privind eliminarea pensiilor speciale.

Inițiator este domnul senator Dan Voiculescu – Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Din partea Guvernului participă la dezbateri doamna Doina Pârcălabu, secretar de stat.

Din partea comisiei de specialitate participă domnul președinte Cristian Rădulescu, pe care îl salut.

Vă rog să-mi permiteți să-l salut cu căldură și pe colegul nostru domnul Varujan Vosganian. Nu aș vrea ca sosirea lui să treacă neobservată. Bună dimineața, domnule Vosganian. Puteți să vă exercitați dreptul de vot mai târziu, că acum avem numai legi organice.

Stimați colegi,

Aș vrea să știu dacă domnul senator Voiculescu este în sală. Nu este. Dacă domnul senator nu participă la dezbateri, o voi ruga pe doamna Doina Pârcălabu, scurt și la obiect, să ne spună poziția și argumentul principal pentru care susține această poziție. Vă rog, microfonul 9.

Doamna Doina Pârcălabu – președintele Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Bună dimineața!

Această propunere legislativă este motivată de faptul că Legea nr. 19/2000, care reglementează domeniul asigurărilor sociale, privind sistemul punctul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aceasta având ca principiu de bază principiul legalității, care asigură tuturor participanților, contribuabili și beneficiari, un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege. În situația în care se dorește un sistem unic de pensionare care să elimine orice posibilitate de discriminare, în conformitate cu dispozițiile art.16 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia cetățenii sunt „egali în fața legii și a autorității publice”, apreciem ca necesară realizarea unei inițiative legislative de modificare și completare a unor acte normative și modificarea în clar pe articole a fiecărei legi care reglementează instituirea pensiei de serviciu, ca derogare de la legea cadru, Legea nr. 19/2000, un sistem unitar de stabilire și calcul al dreptului de pensie, astfel ca pensia din sistemul public să reprezinte un drept individual, iar cuantumul pensiei ca venit de înlocuire a salariului ca urmare a ivirii riscului bătrâneții să fie legat de perioada de contribuție și de veniturile realizate de fiecare persoană în timpul vieții active.

Simpla trimitere la pensiile speciale din textul inițiativei legislative nu clarifică dacă acest proiect se adresează militarilor și

polițiștilor, care au sistem separat de pensii și cărora nu le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 19/2000.

Din acest motiv se impune o reglementare unitară, care ar trebui să vizeze toate legile speciale care instituie în momentul de față pensia de serviciu pentru anumite categorii profesionale.

Având în vedere cele de mai sus, susținem raportul formulat de comisie, acela de respingere a inițiativei legislative. Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu doamna Doina Pârcălabu.

Din partea comisiei, domnul senator Rădulescu. Vă rog, microfonul 7. Pe scurt.

Domnul Cristian Rădulescu:

Această inițiativă legislativă extrem de generoasă este formulată foarte concis, ceva de genul „începând cu 1 iulie 2009, toate pensiile vor fi calculate conform Legii nr. 19/2000, și orice prevederi contrare se abrogă”.

Din punct de vedere al tehnicii legislative nu este suficient. Trebuie făcute trimiteri precise la toate categoriile pe care legea dorește să le abordeze, drept care cu excepția avizului pozitiv, dar cu multe comentarii de la Consiliul Legislativ, toate celelalte avize, de la CES, de la comisiile de aviz și inclusiv de la comisia sesizată în fond, Comisia pentru muncă, familie și protecție socială, toate sunt de respingere.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc.

Vă invit la dezbateri generale.

Domnul senator Günthner Tiberiu. Vă rog, microfonul 2.

Vreau, cu această ocazie să salut și prezența domnului senator Mazăre, și să-l felicit pentru adoptarea inițiativei legislative a cărui inițiator este, cu câțva timp înainte. Mulțumesc.

Domnul Günthner Tiberiu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Salutați-l și pe domnul senator Verestóy Attila, pentru că a venit și dânsul în sală. Vă rog frumos.

Domnul Teodor-Viorel Meleșcanu:

Îl salut și pe domnul senator Verestóy Attila, evident. Vă rog să mă scuzați! Microfonul 2.

Domnul Günthner Tiberiu:

Referitor la inițiativa pe care o discutăm, trebuie să vă spun că eu voi vota această inițiativă, chiar dacă Guvernul nu este de acord, chiar dacă reprezentanții Partidului Democrat Liberal nu sunt de acord, pentru că nu am venit nici eu, la fel cum, cred că niciunul dintre colegii noștri nu au venit în Parlament ca să aibă pensii speciale, așa cum domnul prim-ministru demis încearcă să spună. Cred că, cel puțin în Senat, sunt personalități care au contribuit din plin la Fondul de Pensii, care au avut și înainte activități deosebite, sunt rectori, profesori, medici chirurghi, sunt oameni care au contribuit din plin, și cred că nimeni dintre noi nu a venit în Parlamentul Românie ca să se bucure de pensii speciale. Mizeria care se face în jurul acestei teme, murdăria cu care se aruncă - în special de către domnul prim-ministrul demis - este incredibilă și aduce pagube uriașe întregii activități politice din țara noastră,

clatină încrederea populației în forurile, până la urmă instituțiile cele mai democratice ale țării, de aceea eu am două propuneri cu care vă rog să fiți de acord.

În primul rând, aş dori ca Biroul permanent, conducerea Senatului să facă publice pensiile speciale de care se vorbește atâta, pentru că datele pe care le-a prezentat domnul prim-ministru sunt absolut mincinoase, sunt exagerate, sunt făcute cu un scop clar, populist, electoral, și cred că o prezentare reală a situației pensiilor adevărate, cred că ar dezumfla tot cercul în jurul acestei probleme.

În al doilea rând, având în vedere minciunile denigratoare pe care le-a proferat domnul prim-ministru demis, chiar în Parlamentul României, eu cred că ar trebui declarat *persona non grata*, având în vedere... (*Aplauze*) pagubele morale, uriașe pe care le-a adus întregului Parlament, încercând să stârnească neîncrederea populației în instituțiile statului. Cred că orice om de bun-simț, dacă îi vine în casă cineva și pe bază de minciuni îl vorbește de rău, își permite ca să nu-l mai invite în casa lui, să nu-i permită să mai intre în casa lui. Cred că este cel mai normal lucru sau cel puțin să i se interzică să mai candideze în Parlamentul României pe care l-a murdărit, la denigrat cu atâta răutate. Vă mulțumesc.

(Din sală): La declarații politice.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu domnule senator Günthner Tiberiu. Nu vreau să fac comentarii, pentru că dânsul a avut două propuneri. Sunt mai degrabă chestiuni de atitudine politică decât chestiuni legate de procesul nostru legislativ.

Îl voi invita la microfonul central pe domnul senator Onofrei. Și-au mai exprimat dorința de a interveni domnii senatori Bîrlea, Vosgianian și Daea. În această ordine.

Domnul Orest Onofrei:

Stimați colegi,

Colegul nostru antevorbitor este foarte supărat. Așa cum am spus, la declarații politice probabil ar fi fost în regulă. La proiectul de lege vorbim despre o inițiativă legislativă, dacă suntem atenți, care sună frumos, dar nu spune nimic. Deci, dă bine la televizor, dar din ceea ce ne-a explicat Guvernul și comisia de specialitate, nu reglementează nimic, pentru că ceea ce se cere este reglementat.

Pe de altă parte, este o formulare extrem de nefericită, să scoți tot și să nu pui nimic în loc. De aceea, eu cred că ceea ce se propune și se va propune sunt și inițiative în acest sens, încât pensiile speciale să fie eliminate. Aici nu se vorbește de legi speciale, se vorbește de pensii de invaliditate, pensii de urmaș, etc, care nu se referă nicicum la acele pensii mari, uriașe, prin legi speciale, pe care unele categorii sociale din România le au, fără să fi contribuit pentru ele. De aceea, eu cred că chiar dacă titlul este generos, chiar dacă se păstrează titlul, dar forma nu spune nimic și nu ne duce nicăieri, din acest motiv trebuie respinsă această inițiativă legislativă și făcută una care să fie și coerentă și să poată fi aplicată. Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc, domnule senator Onofrei.

Invit la microfon pe domnul senator Gheroghe Bîrlea, Vă rog, microfonul 2.

Domnul Gheorghe Bîrlea:

Domnule președinte,

Distinși colegi,

Eu nu cred că microfonul Senatului este locul potrivit pentru defulările noastre psihologice și a ne face exerciții demagogice, pentru că se vede, confundăm capra cu varza. Inițiativa în sine este valoroasă, dar ea este pentru a fi respinsă din motive stricte de tehnică legislativă și, din acest motiv, va trebui să fim extrem de atenți și receptivi, care sunt soluțiile pe care le propun comisiile și experții în domeniu. Cât privește pledoariile pro sau contra cu conotații politice atât de radicale, aș vrea să vă spun că nu are dreptate colegul meu Günthner Tiberiu. Există la ora actuală în lucru și în procedură de legiferare o inițiativă și pentru pensiile demnitarilor, pentru pensiile senatorilor și deputaților, numai că ea a fost respinsă în Comisia pentru statutul senatorilor și deputaților, cu votul reprezentanților, PSD, UDMR și PNL. Acum ne trezim că inventăm apa caldă și apar alte inițiatives legislative în timp ce una este în lucru și nu ne trebuie decât un exercițiu de bună-credință și de voință politică. Așadar, ar fi recomandabil să urmăm sfatul unui înțelept antic: „Excesele și lipsa displac deopotrivă”.

Mulțumesc.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc, domnule senator Bîrlea.

Îl invit la microfon pe domnul senator Varujan Vosganian. Microfonul central. Deci este o declarație importantă.

Domnul Varujan Vosganian:

Stimați colegi, eu cred că prestigiul unui om politic se măsoară și în momentele în care el înfruntă la un moment dat un curent de opinie născut datorită unei conjuncturi, nefericite în situația în care ne aflăm noi, deoarece ea se petrece și este stârmită de criza economică. Și întotdeauna când apare o criză economică se pune în discuție legitimitatea averilor și se încearcă rezolvarea – cel puțin aparentă – politică a acesteia asmuțind pe cei săraci împotriva celor bogați, pe cei care nu sunt avantajați de anumite legi împotriva celor care sunt avantajați. A existat după război în SUA un astfel de curent inițiat de senatorul McCarthy și a rămas în istoria parlamentarismului și a propagandelor iluzorii drept "macartism". Noi, în acest an, am asistat în România la un astfel de macartism căruia, pe drept sau pe nedrept, i-au căzut victimă o seamă de categorii profesionale.

M-aș referi, în primul rând, la categoria ofițerilor.

Stimate domnule președinte Teodor-Viorel Meleşcanu,

Stimați colegi,

Mie mi se pare că dezbaterăa unei astfel de chestiuni fără a-i informa pe colegii noștri parlamentari și opinia publică în legătură cu situațiile similare din alte țări, ne pune în poziția de a lua decizii pripite și mai târziu de a trebui să restabilim demnitatea unor categorii profesionale. Revin la această categorie a ofițerilor și aș dori de la Compartimentul legislativ, înainte de a lua o decizie, să

știm și noi care sunt drepturile pe care le au ofițerii la pensie în alte țări.

În legătură cu parlamentarii pot să vă spun ceva ce știu din proprie experiență. Într-adevăr, în România avem 137 de senatori și în SUA avem numai 100 și s-ar putea crede că în România cheltuielile pentru Senat sunt excesive. Vreau să vă informez, stimați colegi, că în timp ce dumneavoastră aveți un birou senatorial alcătuit din trei persoane, dintre care numai una are o poziție profesională de înalt nivel, mă refer la șeful de cabinet, în SUA, în Denver-Colorado, sediul parlamentarului pe care l-am vizitat eu, senatorul John Michael Campbell avea un sediu senatorial format dintr-un bloc cu 3 etaje. Avea 50 de salariați ca să nu mai punem la socoteală salariații de la Washington, de la Casa Albă (?). De aceea, atunci când atacăm frontal aceste chestiuni, eu vă rog pe toți, inclusiv pe membrii Guvernului, să facă o informare completă și să arate care este situația.

În plus, doresc foarte mult ca opinia publică să știe că aceste pensii pentru parlamentarii nu sunt pensii acordate integral de statul român pentru vechimea în Parlament, ci li se acordă doar diferența. Pot să vă spun că sunt parlamentari, inclusiv cel care vă vorbește, care la sfârșitul muncii profesionale, în perioada senectuții înțelepte, vor avea pe calcul obișnuit o pensie cel puțin egală cu cea pe care o dă acest statut. Deci atunci când spui că parlamentarii au privilegii, rugămintea mea este să se facă un inventar al tuturor parlamentarilor care au pensii, să se scadă ceea ce ar fi avut ca pensie, potrivit legilor obișnuite, și să se prezinte doar diferența, pentru că altfel se

lasă sentimentul că noi trăim - și sunt convins că toți de aici aveți în spate o zestre profesională considerabilă - din mila pe care o vom primi prin legile speciale.

Stimați colegi, nu este vorba de mine aici. Dar umilindu-mă sau făcând un carnagiu, un măcel mediatic asupra mea sau asupra dumneavoastră, într-un fel sau altul se impietează și asupra celor care ne-au trimis aici, pentru că noi nu suntem nici romulani, nici klingonieni, nu suntem aici trimiși din altă parte (a galaxiei Calea Lactee?). Suntem români, noi, în mic, reprezentăm cortexul națiunii române și orice atac asupra Parlamentului, indiferent sub ce formă se duce, până la urmă știrbește prestigiul tuturor. Pentru că așa cum avem nevoie în România de petrol, avem nevoie și de oameni politici. Noi constituim pentru această țară o resursă, iar aceia dintre noi care suntem meritorii – că nu se poate spune că toți suntem o poză de familie în care merită să arunci cu ouă stricate și cu murături putrede! – oameni de calitate, trebuie protejați. Așa cum protejăm pelicanii din Deltă sau arborii seculari de pe vremea lui Ștefan cel Mare.

Eu nu sunt de acord cu modul în care se pune această problemă. Pe scurt, Grupul parlamentar liberal susține revizuirea acestor legi privind pensiile speciale. Această revizuire însă trebuie făcută cu două premise fără de care nu vom face decât să continuăm o pripeală mediatică în preajma alegerilor.

De la bun început spun că nu sunt de acord cu tentativa de a arunca asupra unora existența acestor pensii. Vă amintesc, stimați colegi, că legea privind Statutul deputaților și senatorilor a fost

modificată într-o comisie formată din reprezentanți ai tuturor grupurilor parlamentare. Deci cu toții trebuie să ne asumăm existența acestor legi. Nimeni nu a votat împotriva lor în comisia de specialitate. Eu am revăzut procesul-verbal (stenograma?). Deci ceea ce am făcut bine sau rău am făcut cu toții și nu este corect să aruncăm unii asupra altora (vina?).

Acum trec la cele două chestiuni.

Prima dintre ele este să avem o informare completă cum este în alte țări. Care sunt consecințele bugetare? Care este situația reală în România?

A doua. Să știm exact ce articole de lege tăiem. Pentru că așa cum este aici se lasă, în mod generic, la o procedură ulterioară. Nu știu a cui. A Consiliului Legislativ? A comisiilor noastre? Să vedem exact ce articole se abrogă din celelalte legi.

Opinia mea este să ne asumăm din punct de vedere politic toate grupurile parlamentare, că suntem de acord cu spiritul acestei propuneri și că suntem de acord cu revizuirea tuturor articolelor de lege care acordă unor categorii profesionale un tratament diferențiat special, dar, în același timp, să cerem comisiei de specialitate aceste două chestiuni.

1. Care este impactul real? Care este comparația cu alte țări? Mă refer la țări bicamerale cu statut democratic similar.

2. Care sunt articolele pe care le abrogăm?

Vă mulțumesc foarte mult. Credeți-mă că, la un moment dat, a înfrunța populismul și curente de opinie din acestea improvizate și

conjuncturale, poate chiar cu riscul electoral, pe termen scurt, poate să ne aducă tuturor un plus de demnitate. Vă mulțumesc. *(Aplauze)*

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu domnului Vosgianian pentru intervenție. Am reținut că domnul senator Bîrlea dorește să intervină. Vă rog să stați jos, că nu v-a venit rândul încă. Domnule senator Bârlea! Domnule senator Bârlea, stați jos, că înaintea dumneavoastră este domnul senator Daea, Radu-Alexandru Feldman...

Domnul Varujan Vosgianian *(din sală):*

Domnule președinte, am cerut retrimiteră la comisie...
(Discuții)

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Nu ai cerut-o. *(Rumoare, discuții)* Microfonul central pentru o erată.

Domnul Varujan Vosgianian:

Aceste două elemente: o informare completă, în primul rând, cu privire la impactul bugetar și situația comparabilă din alte țări și, în al doilea rând, fixarea în inițiativa legislativă exact a articolelor care se abrogă. *(Discuții, rumoare, vociferări)*

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc, domnule senator. Acum am luat notă. Mai sunt înscriși domnii senatori Daea, Radu-Alexandru Feldman, Bîrlea – care dorește să vorbească încă o dată – și dumneavoastră...

Domnule senator Daea, microfonul 4.

Domnul Petre Daea:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Doamnelor și domnilor senatori, sincer simt o greutate în momentul acesta când discut despre o problemă care ne vizează pe toți și, în același timp, ne și antrenează pe toți. Ne antrenează la discuții, la analize, la decizii. Pentru că astăzi trăim cea mai stupidă perioadă în care un șef al Guvernului, fără noimă, atacă un domeniu pe care nu-l explică.

M-am simțit și mă simt în continuare deranjat de poziția unui demnitar care are acum responsabilitatea de a conduce Guvernul României și care, nu aș vrea să folosesc cuvinte grele, dar mă ducea în memoria vizuală la intervențiile pe ecran ale lui Florin Piersic, un valoros artist, care ne prezenta ce înseamnă castravetele. Orice întrebare avea un răspuns fix. Domnul premier ca un ventilator a prezentat națiunii o situație incompletă. Și pentru că a venit timpul discuției și discutării unui act normativ care vizează acest domeniu, m-am văzut obligat de propria conștiință să mă prezint la acest microfon pentru a face câteva considerații și o propunere.

Continui cu considerațiile. L-am văzut aici pe domnul senator Vosgian, l-am recunoscut parțial ca ministru al finanțelor. Nu de mult a fost ministru al finanțelor și aici, la microfonul central, favorizat fiind de camerele de luat vederi, a prins o secvență extrem de importantă și anume aceea că să operăm cu legea în mână și cu exactitatea cifrelor, spunând cât influențează, pe cine influențează, care este povara țării, care este respectul față de instituțiile statului.

Mi-am făcut un calcul. De aceea, pentru a nu supăra, vorbesc despre mine. Am 36 de ani în câmpul muncii. Am numai 4 ani ca senator. Mă apropii de vârsta când se încheie cartea de muncă și

omul este așezat la locul pe care l-am rânduit și îl rânduim fiecare volens nolens. Să-mi pun întrebarea dacă ies pensionar parlamentar? Dacă am lucrat 36 de ani și în Parlament numai 4, sunt eu cu pensie nesimțită? Jenant și deranjabil. Grav și nepotrivit.

De aceea, vă propun, domnule președinte, să supuneți la vot retrimiteră la comisie a acestui act normativ. Și vă voi spune de ce: pentru a avea posibilitatea ca, în cadrul comisiei (să analizăm?). Prețuiesc foarte mult activitatea din comisiile permanente, prețuiesc activitatea domnului senator Rădulescu, îi înțeleg disconfortul Domniei Sale pentru că îl privesc în ochi și înțeleg că ar avea aceleași vorbe (păreri?) ca și mine, numai că locul în care se află îl determină să aibă poziția pe care o înțelegem cu toții.

Dar, pentru a ieși din acest cerc al discuțiilor nepotrivite, încălzite de dorințe greu de explicat, dar ușor de sesizat, vă supun atenției retrimiteră la comisie, perioadă în care, comisia să solicite ministerului de resort care gestionează acest domeniu, să spună clar și răspicat care este situația de fapt în Senatul României, câți pensionari, ce impact economic, care este diferența între pensia de parlamentar și pensia pe care ar fi luat-o, pentru că Parlamentul funcționează de 20 de ani. Nu cred, aberant, jignitor, imposibil de acceptat atitudinea unora care reclamă, fără temei, incitând populația la acțiuni care nu ne fac cinste nici nouă, mai cu seama acelor care le prezintă zi de zi, ceas de cea.

Am ajuns într-un moment al imposibilului să crezi sau să te determine cineva să vezi ceea ce, practic, nu este real.

Nu fac pledoarie *pro domo* și, dacă aș dori să mă pronunț pentru pensia mea, e o chestiune de demnitate umană și o fac, indiferent unde mă aflu. Mi-e greu să cred și este trist că se întâmplă ca în instituțiile statului să se producă dezinformări grosolane, cu impact negativ pentru toți. Nu cred că cineva care, astăzi, gestionează un domeniu și muncește 40 de ani sau mai mult, sau mai puțin, și îi vine ceasul pensiei să interpreteze o muncă de o viață, batjocorind o instituție care înseamnă Parlament și parlamentari. Este instituția parlamentarului.

Am călcat în această instituție cu dorința de a face cava pentru țară. Nu știu dacă am reușit, dar cred că am datoriat să mă opun cu toată forța și priceperea la acțiuni nesăbuite, la atitudini, uneori, iresponsabile.

Mă opresc aici, domnule președinte, rugându-vă să supuneți la vot retrimiteria la comisie. Știu că ieri, președintele Mircea Geoană a propus un act normativ pentru a reglementa acest domeniu. Pentru ce? Pentru a neutraliza o acțiune acidă, care nu atacă o zonă anume, ci influențează negativ întreaga societate. Ne ridicăm unii împotriva altora. Să știți că nu mă voi părui cu nimeni, chiar dacă vremea mă determină s-o fac. Am suficientă rezistență pentru a trece peste momentele grele, iar acest moment al pensiilor nesimțite să-l trecem în trecut, în zona indiferenței și a atitudinii responsabile față de un demers pe care îl vrem și egal, și drept, și responsabil.

Vă mulțumesc și iertați-mă că am intervenit la acest microfon pentru o problemă care ne vizează pe toți și pe cei care, într-un fel sau altul se uită la noi.

Cu respectul cuvenit pentru toți, vă mulțumesc că mi-ați dat posibilitatea să vin la acest microfon.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc, domnule senator Daea.

Deci domnul Vosgianian a propus retrimiteră la comisie, domnul senator Daea, de asemenea, a făcut o propunere similară.

(Domnul senator Varujan Vosgianian solicită cuvântul.)

Vă rog, microfonul 2.

Domnul Varujan Vosgianian:

Să se rețină și motivele pentru care am propus, ca să nu se creadă că dorim să tergiversăm...

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Evident, cu motivația pe care ați prezentat-o.

Mai sunt înscriși domnii senatori Radu-Alexandru Feldman, Adrian Țuțuianu, Iulian Urban și Gheorghe Bîrlea, care dorește...

(Intervenție neinteligibilă din sală)

Este înscris, dar a mai vorbit o dată. Vă rog să mă scuzați, mi se pare firesc să dau cuvântul colegilor care nu au apucat să intervină. Întrucât dânsul a vorbit o dată, probabil vrea să facă niște precizări sau o anumită reacție și o să-mi permit să-i dau cuvântul la încheierea listei de vorbitori. Vă rog să mă scuzați.

Domnul senator Radu-Alexandru Feldman.

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mă scuzați! Vă rog pe cei care luați cuvântul, dacă puteți, să vă referiți și la propunerile de retrimiteri la comisie, dacă sunteți în favoare sau împotriva. Mulțumesc.

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Da. Încep prin a spune că sunt în favoarea retrimiterii la comisie.

Intervenția mea va fi foarte scurtă și încep prin a spune că, dacă stimatul nostru coleg, domnul senator Daea, când vorbea de o situație stupidă, înțelegea prin aceasta o situație critică, extrem de critică, subscriu fără rezerve. Într-adevăr, ne confruntăm cu o situație foarte complicată, foarte critică și cred că fiecare dintre noi ar trebui, și cred că fiecare dintre noi suntem sincer interesați s-o depășim cât mai repede.

Există însă un lucru peste care nu avem voie să trecem. Nimic nu este mai riscant, pentru că nimic nu este mai sortit eșecului decât abordarea *in vitro*, în abstract a unei probleme, a unei situații.

A face comparații, a ne raporta la situația, la experiența, la practica dintr-o țară în alta, făcând abstracție de situația cu care ne confruntăm noi, astăzi, este un demers care ne duce la concluzii false, eronate, ne semnificative și care, în niciun caz, nu ne oferă soluții.

Nu este nevoie să mergem până în America, să ne minunăm, mai mult sau mai puțin invidioși, de condițiile pe care le are un senator acolo. Dacă vrem să ne punem o întrebare legată de condițiile în care și din care trebuie și poate, normal, să trăiască un

parlamentar, hai să ne uităm la colegii noștri europarlamentari, hai să ne întrebăm cât câștigă, care este remunerația pe care Consiliul Europei consideră firesc să o acorde unor oameni care îndeplinesc o muncă cu nimic mai dificilă decât noi, făcând abstracție de faptul că mulți dintre dumneavoastră fac naveta săptămânal la Timișoara, la Cluj, la Târgu Mureș, spre deosebire de ceilalți colegi, care fac și ei aceeași navetă, la Bruxelles.

Nu asta este problema. Problema, în momentul de față, este dacă, într-adevăr, statul român are posibilitatea să acorde acele venituri pe care, repet, sunt dispus să cred și cred că le merităm.

O țară întreagă – și când spun o țară întreagă, noi, alături de o țară întreagă – am urmărit cu profundă indispoziție și cu o foarte puternică reacție de respingere discursul îndelung repetat al doamnei care reprezintă magistrații, doamna Pivniceru, care nu a ezitat, invariabil, să invoce puterea pe care o reprezintă în stat și nu a ezitat niciodată să spună că li se cuvine, cu vârf și îndesat, tot ce au obținut.

Eu nu spun că nu li se cuvine. Eu spun însă – și o știți la fel de bine ca și mine – că astăzi, acel lucru care li se cuvine și lor, ni se cuvine și nouă, parlamentarilor, și altor categorii sociale, nu poate fi onorat. Și avem de ales între a accepta o soluție rezonabilă și o atitudine rezonabilă sau a rămâne într-o permanentă stare de inflamare.

Al doilea lucru pe care vreau să-l supun atenției. Subiectul este foarte delicat. De multe ori ne simțim – și adaug imediat, și subliniez – pe bună dreptate, lezați, deranjați de anumite formulări,

poate excesive, dar singura cale, în asemenea situații, este dialogul, dialogul de bună-credință și dialogul cu respect față de interlocutor.

A ajunge să spui că o soluție ar fi ca prim-ministrul, demisionat sau nu, fost sau viitor prim-ministru, trebuie să fie declarat *persona non grata* în Parlamentul țării este nu un abuz, nu un exces, este o formulare pe care nu mă așteptam s-o aud rostită exact sub cupola acestei instituții în care ne aflăm. N-am ajuns – slavă Domnului! – în 20 de ani, niciodată, să ne încăierăm unii cu alții, dar ne-am bătut în săbiile argumentelor cu toată tăria. Nu în felul acesta rezolvăm problemele, nu în felul acesta îi eliminăm pe cei care au un alt punct de vedere.

Hai să ne păstrăm cumpătul, hai să încercăm, într-adevăr, dincolo de toate dihoniiile de moment, să găsim soluția cea mai bună și hai, într-adevăr, să vedem care sunt motivele pentru care Parlamentul, de 20 de ani, domnule senator, este în coada încrederii în ochii electoratului! Nu acum s-a prăbușit încrederea în Parlament, pentru că domnul Emil Boc a făcut o declarație pe care Domnia Sa o crede perfect motivată. Noi suntem vinovați, noi, toți, cei de astăzi, noi, toți, cei care, pe parcursul acestor 20 de ani, am ocupat un loc în Parlamentul României. Noi, toți, ne-am acoperit de neîncrederea acestor oameni. Abordând în felul acesta problema, aruncând cu atâta ușurință cuvinte grele, nu facem decât să rămânem, în continuare, la un nivel de neîncredere pe care – vai, Doamne! – nu ni-l dorim niciunul dintre noi.

Vă mulțumesc foarte mult.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Şi eu vă mulţumesc.

Am o rugămintă pentru colegii care sunt înscrişi în continuare la cuvânt. Dacă se poate să sintetizăm luările de poziţie. Eu cred că s-au prezentat suficiente argumente foarte interesante şi în intervenţiile scurte care au fost până acum.

Îl invit la microfon pe domnul senator Țuțuianu. Microfonul nr. 3. Se pregăteşte domnul senator Urban şi, după aceea, domnul senator Bîrlea.

Vă rog.

Domnul Adrian Țuțuianu:

Mulţumesc, domnule preşedinte.

Stimaţi colegi,

Nu vreau să reiau toate argumentele de aici, dar vreau să subliniez câteva lucruri, ca să fim cu toţii în cunoştinţă de cauză.

Prima chestiune. La Comisia pentru statutul deputaţilor şi senatorilor au fost trei propuneri legislative: cea a domnului Voiculescu, cea a domnului Mircia Giurgiu şi una a unui grup de parlamentari ai Partidului Democrat Liberal. Vorbind foarte serios, toate sufereau sub aspectul tehnicii de redactare, ca şi act normativ. Problemele pe care le avem astăzi cu iniţiativa domnului Voiculescu le avem cu toate aceste iniţiative. Ca să fie limpede de ce nu am susţinut niciuna dintre ele.

Al doilea lucru. S-au făcut publice mai multe date privind situaţia pensiilor speciale şi trebuie să spunem câteva lucruri foarte precis. Cei mai mulţi beneficiari provin din sistemul apărării, din

sistemul serviciilor speciale, SRI, SIE și așa mai departe. Avem 1500 de beneficiari de pensii speciale din sistemul aviației civile și, ca să spunem lucrurilor pe nume, pensia cea mai mare, de care tot se discută la televiziuni, de 30 000 lei noi, aparține unui om care provine din acest sistem, nu are nicio legătură cu sistemul parlamentar.

A treia chestiune. Numai în această perioadă, de la începutul anului până astăzi, 400 de magistrați, în urmă cu două luni de zile, ieșiseră din sistem datorită discuțiilor privind abrogarea legilor speciale de pensionare. Sunt oameni la 50 de ani, care au ieșit din sistem pentru a prinde, ca să spun așa, ultimul tren și, dacă mergem și vedem Monitorul Oficial, în ultimele două săptămâni de zile am avut din nou peste 60 – am numărat eu – de decrete ale Președintelui, prin care au fost eliberați din funcție magistrați, judecători și procurori, ca urmare a pensionării. Repet, în jurul vârstei de 50 de ani, oameni care erau la maximă capacitate profesională și care ar fi putut servi cu mult profesionalism sistemul de justiție.

Și ultima chestiune. Sunt mai multe cifre pe piață. Unii vorbesc de 80, alții vorbesc de 100, alții de câteva sute de parlamentari care ar fi beneficiari de lege specială, și aici trebuie să facem două sublinieri. Prima subliniere, că majoritatea dintre ei, pe sistemul obișnuit al Legii nr. 19/2000, sunt oameni care au avut contribuție și doar o mică diferență din pensia lor este, să spunem așa, suportată din această zonă specială.

Și ultima chestiune, dați-mi voie să răspund unor lucruri care s-au spus aici. La temelia Parlamentului nu săpăm noi. Cel puțin eu nu am săpat la temelia Parlamentului, sunt la primul meu mandat, nu mă văd beneficiar nici de pensie specială, pentru că mai am vreo 20 de ani până acolo, iar la temelia Parlamentului, din păcate, prin asemenea declarații, și domnul Boc, și Președintele României au săpat și sapă continuu. Și așa începe dictatura.

Vă mulțumesc mult. I

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Mulțumesc și eu domnului senator Țuțuianu.

Îl invit la microfon pe domnul senator Urban, microfonul 2. Se pregătește domnul senator Bîrlea, ultimul înscris la cuvânt.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

N-o să intru în latura politică, legată de dezbaterăa acestui proiect de lege, și prefer să rămân pe stabilimentul juridic a ceea ce înseamnă această inițiativă legislativă.

Din păcate, nu este vorba că această inițiativă legislativă suferă, pentru că, așa cum ați văzut Domniile Voastre, stimați colegi, există rare cazuri în care Consiliul Legislativ avizează negativ din punct de vedere al tehnicii legislative și al respectării legii și legalității proiectele de lege pe care noi, parlamentarii, le promovăm.

În cazul acestui proiect de lege însă, repet, tehnica legislativă, legea și legalitatea suferă pentru că, și mă raportează aici la cererea de retrimiteră la comisie. Da. comisia poate să obțină acele date legate

de pensii, date statistice și așa mai departe, însă comisia nu va avea ce să facă. Este un proiect de lege – și vă spun din punct de vedere juridic – în care se spune că se scot din absolut toate textele de lege care se referă la aceste pensii speciale tot ceea ce face referire la ele, fără să-i pună absolut nimic în loc.

Cerem Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială, nici măcar Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări ca să modifice fundamental întreaga inițiativă legislativă, să caute absolut toate textele de lege care normează aceste pensii speciale pentru că nu se face nicio referire la care sunt legile care trebuie modificate și îi punem să facă o muncă pe care, în primul rând, nu au cum să o realizeze, în al doilea rând, nu este normal ca eu să vin cu o inițiativă legislativă și să o arunc în cărca colegilor mei din comisii, să o pună ei în forma juridică pentru că în blocul acela din Statele Unite, cu trei etaje, probabil că un etaj este ocupat de avocați, iar din punctul meu de vedere, ca jurist, repet, nu fac comentarii pe latura politică, vă spun că, atât în Senatul României, cât și în Senatul SUA, cât și în Senat klingonian sau cel romulan, trebuie să respectăm normele de tehnică legislativă, legea și legalitatea.

Deci, retrimiteră la comisie, în afară de faptul că ne va furniza niște date statistice, financiare nu va rezolva problema de fond a acestei inițiative legislative care, din păcate, nu se subscrie, nu atât normelor, ci, în primul și în primul rând, modului în care trebuie redactată o inițiativă legislativă.

Aceasta este marea problemă a acestei inițiative.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulţumesc, domnule senator.

Vă rog, domnul senator Bîrlea, aveţi cuvântul. microfonul 2.

Domnul Gheorghe Bîrlea:

S-a explicat încă o dată, dacă mai era cazul, de către colegii mei, care sunt motivele reale pentru care comisiile au propus respingerea acestei iniţiative legislative. Nu e cazul. Dar pe marginea acestei iniţiative legislative s-a debordat, realmente, şi s-a exploatat politic mai mult decât este firesc.

Domnilor colegi,

Noi suntem trimişi în forul legislativ pentru a fi promotorii, prin excelenţă, a unor principii de bază care, în percepţia opiniei publice contează. Acelea al nediscriminării, al egalităţii de şansă şi tratament. Dacă tot invocăm că nimeni nu este mai presus de lege, atunci şi noi trebuie să admitem că suntem supuşi unui astfel de principiu de ordine socială.

În ceea ce priveşte abordarea comparativă a sistemului de pensii pentru demnitari sau pentru alte categorii speciale este recomandabil să o facem, dar nu putem face abstracţie de realităţile concrete, sociale şi economice în care noi trăim. Ne-ar plăcea să avem aceleaşi condiţii şi atunci, probabil, şi abordarea noastră punctuală ar fi altfel în acest moment.

În ceea ce priveşte propunerea de retrimiteră la comisie, ea nu poate avea decât efectul comasării acestei iniţiative cu altele de acelaşi gen pentru că ea este profund deficitară din punctul de

vedere al inițiativei legislative și, deci, mai departe, orice exploatare politică nu-și are sensul.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc.

Dacă nu mai dorește nimeni să ia cuvântul, am avut o mică dezbatere pe această temă și vă rog să-mi permiteți să... nu să trag concluzii, dar să vă spun care este punctul meu de vedere, impresia mea.

Impresia mea este că mulți dintre cei care au luat cuvântul au venit cu propunerea de retrimiteră la comisie, mai degrabă din considerente legate de percepția din exterior în legătură cu activitatea noastră și am înțeles că raportul de respingere care se propusese pe temei foarte clar, mai ales de vicii de tehnică legislativă, o serie de colegi nu au dorit să fie interpretat ca o manieră de a ne ascunde în spatele unor chichițe avocățești, cum se spune, și de a respinge încă o dată ideea menținerii pensiilor nerușinate pentru senatori și deputați, și eu mă asociez celor care consideră că este cel mai mare rău și cea mai grosolană manipulare care se încearcă, aceea de a arunca în spatele nostru responsabilitatea pentru un sistem care este în funcțiune – spunea domnul senator Bîrlea că nimeni nu este mai presus de lege. Asta este legea, haideți să vedem cum putem să punem de acord această lege cu dificultățile prin care trece România.

De aceea, deși nu sunt convins că trimiterea la comisie va rezolva neapărat această problemă, cred că este mult mai înțelept, decât să o respingem *de plano* și să auzim peste două zile

personalități importante din România, spunând, „iată-i, aceștia sunt cei care prin votul lor și ascunzându-se după scuze de tehnică legislativă votează în continuare pentru menținerea privilegiilor lor nerușinate”.

Deci, din punctul meu de vedere, aceasta este opinia pe care am desprins-o din mai multe luări de cuvânt. În plus, este și o chestiune procedurală. S-a făcut propunerea concretă de a retrimite la comisie și intenționez, sunt obligat să o supun la vot și, dacă această propunere nu va întruni numărul de voturi necesar, fiind vorba de o lege organică, va trebui, potrivit practicii noastre, să reluăm votul după dezbaterile de azi – am înțeles că mai sunt câțiva colegi care doresc să intervină – și să o retrimitem luni spre vot la plenul Senatului.

Vă rog, domnule președinte Cristian Rădulescu, microfonul 7.

Domnul Cristian Rădulescu:

Stimați colegi,

Sinteza discuțiilor a fost făcută foarte bine de domnul președinte de ședință Meleşcanu. Opinia unanimă este că pensiile speciale trebuie să dispară. Mai există și alte opinii în subsidiar, sigur, care au dat naștere la numeroase declarații politice.

Din punct de vedere strict al comisiei, retrimiteră nu va produce niciun fel de efect. Raportul comisiei a fost adoptat cu unanimitate de voturi. Deci, aflați pe poziții mai de specialitate, toți membrii comisiei au considerat același lucru, că este imposibil să formulezi o lege atât de importantă în termeni atât de succinți.

De altfel, ținem minte cu toții că una dintre obiecțiile aduse de către o majoritate destul de mare intenției premierului de a-și asuma răspunderea pe o lege unitară a pensiilor a fost tocmai aceasta, că este foarte greu să-ți asumi răspunderea pe o lege atât de importantă și de stufoasă care să nu fie dezbătută în Parlament, iar acum vrem prin două articole de lege să reglementăm un subiect așa de important.

Sigur, legea, spun încă o dată, este generoasă, dar formularea ei îmi aduce aminte de statutul unui partid care s-a înregistrat, undeva, în campania electorală, în Cehia, care era Partidul băutorilor de bere, și platforma lui electorală suna cam așa: Berea trebuie să fie rece, ieftină și destulă, și cu asta se rezolvau toate problemele națiunii.

Sigur, noi nu vom avea posibilitatea să vă obținem toate acele date pe care se pare că le doriți și care oricum nu trebuie cerute comisiei, nici să facem din trei articole o lege de câteva sute de pagini, cum este Legea unitară a pensiilor.

De aceea este extrem de posibil ca să se ajungă la termenul de aprobare tacită, care este peste vreo 8 zile, și încă o lege care nu are relevanță, dar care răspunde unei îngrijorări populiste de moment să ajungă la Camera Deputaților.

Cam acesta este traseul pe care îl prevăd.

Domnul Teodor-Viorel Meleşcanu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

V-am explicat că suntem practic în situația în care toate argumentele care s-au prezentat aici trebuie întâi să dăm o decizie privind propunerea procedurală referitor la retrimiteră la comisie.

Recunosc și eu că domnul senator Rădulescu avea dreptate, nu știu ce se va putea face, dar, în mod sigur, un rezultat poate să fie, și anume combinarea ei sau luarea ei în discuție împreună cu alte inițiative legislative care, probabil, vor urma în aceste zile pe aceeași temă. Dacă nu, vom vedea.

În consecință, voi supune la vot propunerea procedurală făcută de domnul senator Varujan Vosganian, domnul senator Petru Daea, sprijinită de domnul senator Radu Feldman Alexandru privind retrimiteră acestui proiect de lege la comisie, cu termen cât mai rapid. Voi ruga pe domnul președinte Rădulescu să ne comunice la prima ședință de Birou permanent, cum vede acest program.

Acum vă rog să vă exprimați prin vot pentru retrimiteră la comisie.

Cu 46 de voturi pentru, 26 de voturi împotrivă și nicio abținere, proiectul de lege a fost retrimis la comisie.